

ud paa at vedtage af Forslaget alt det, som efter alles Mening tjener til og maa tjene til at lette den paa Kjøbenhavns Godstation værende Nød, i det hele de Foranstaltninger, hvis Nytte alle ere enige om. Jeg sigter herved særlig til Forbindelsesløbet mellem Kjøbenhavns Station og Frederiksberg Station, de ubvidede Spor paa Kjøbenhavns Station og Frederiksberg Station, Østerbros Stationsbygning og til en vis Grad ogsaa det ny tilkommende Dampfærgeanlæg i Frihavnen. Derimod gaar mit Vædringsforslag jo ikke ud paa at forkaste selve Lovforslagets Hovedprincip, det, at afgøre Spørgsmaalet om, hvorvidt Kjøbenhavns Godstation skal flyttes eller ikke. Vædringsforslaget gaar kun ud paa at udstyde denne Afgørelse i 6 Maaneder. Selvfølgelig maa jeg gøre opmærksom paa, hvis man ikke skulde være opmærksom derpaa af sig selv, at dette ikke er et direkte Forslag, jeg stiller eller kan stille, og aldeles ikke er inbefattet i de stillede Vædringsforslag, men at jeg henstiller, at der maa blive nedsat en Rigsdagskommission over Sagen, en Kommission af begge Tingens jærnbanehyndige Medlemmer til Afgørelse af Sagen. Det vil kun forholde en Opsættelse i 6 Maaneder, thi jeg siger ikke for meget, naar jeg paastaar, at man kan forud binde en saadan Kommission til at have endt sit Arbejde i 6 Maaneder, paa et Tidspunkt, hvor endog Statsforfatningens Efterlevelse er overladt til at gaa paa Tro og Love og paa intet andet, hvilket jeg finder er Tilfældet efter Forligets Afslutning. Jeg mener altsaa, at denne Kommission kun forvolder en Udsættelse, som man kan finde sig i, og jeg mener, at denne Udsættelse er berettiget, fordi de Kommissioner, som tidligere have været nedsatte i Sagen, ikke have indeholdt noget Rigsdagsselement, ikke have givet Lejlighed til, at Rigsdagen paa Forhaand kunde varetage sin Interesse i Sagen. Det staar i den skarpeste Modsetning til det Princip, som er blevet indført, efter at den ærede Minister er kommen paa forhandlingsvenligt Standpunkt med Tingene. Man har da nedsat flere Kommissioner, som have indeholdt Rigsdagens betydeligste Elementer i de paagældende Sager, for at forberede den vedkommende Lovgivning for Rigsdagen. Jeg finder, at det er et overmaade heldigt Princip, og jeg vilde finde det ganske forrekt, at det blev anvendt paa denne Sag. Er det ikke anvendt tidligere, mener jeg, at det nu bør anvendes, uanset at man derved foranlediger denne Opsættelse i 6 Maaneder. — Jeg mener nemlig, at derved kan og vil

det Hovedprincipsspørgsmaal blive afgjort, som bør være afgjort, inden dette Lovforslag vedtages, men som sørgeligvis ikke bliver afgjort, det Hovedprincipsspørgsmaal nemlig, om dette Lovforslag overhovedet kun er en Indledning til et andet meget stort Arbejde, Gennemførelsen af den fuldstændige Regeringsplan, eller om det er et selvstændigt Forslag, hvis Efterfølgere ingen ved noget om, og ingen Rigsdag har tænkt over. Den ærede Minister har endnu i Folketingets sidste Møde om Sagen erklæret, at han antager, at ingen af de nuværende Rigsdagsmedlemmer vilde se Fuldstændiggørelsen af dette Forslag efter Regeringens Plan. Det er jo muligt, at den ærede Minister faar Ret i saa Henseende, men jeg finder dog, at hvorum al Ting er, vil det være rigtigt, at der bliver tænkt over den Ting, førend denne Sag, som altsaa er den faktiske Indledning til Fuldførelsen af den ærede Indenrigsministers Ønske, sættes i Værf. — Hvad den anden Side af mit Vædringsforslag angaar, det Tidstab, som vil være forboldt ved, at Vædringsforslaget vedtages, saa maa jeg sige, om det end lyder vulgært, at har man ventet saa længe, saa kan man ogsaa vente denne Dyrehavstid med. Og det vil ikke forvolde nogen nærværdig Ulykke, eftersom denne Sommer i Henhold til den Del af Lovforslaget, som jeg ogsaa foreslaar skulde vedtages, vil blive anvendt til at lette Kjøbenhavns Godsbane-station for en meget stor Del af sin nuværende Overbebyrdelse.

Forinden jeg gaar over til at drøfte — i Henhold til det foreslagte Vædringsforslag, som findes i Betænkningen — selve Hovedspørgsmaalet, Flytning eller Ikke-Flytning, saa maa det være mig tilladt at forbyde ganske kortelig de striftlige Indlæg i denne hele store Sag, som jeg har forboldt ved at gøre en Henvendelse til Rigsdagen, som indeholder et positivt Forslag til Ordning af Kjøbenhavns Banegaardsforhold. Jeg maa vel først sige, at det er ikke et Forslag, der skal opfattes i den Forstand, at jeg tror, det vilde være det eneste rette, det eneste saliggørende, det eneste, der bør foreslaas. Jeg vil endog her over for det høje Ting sige, at jeg vilde være i Stand til selv at udarbejde et langt bedre Forslag, naar jeg havde Tid og Lejlighed dertil, noget, der ikke var mig undt i det Øjeblik, da jeg skrev denne lille Biece, og heller ikke havde jeg den Gang Kræfter dertil. Jeg mener altsaa ikke, jeg har stillet et Forslag, som skulde være til Efterfølgelse, eller som virkelig skulde være Genstand for Overvejelse; men jeg mener blot at have vist — det